

[Sigsgaard.]

være klasselærerfag snarere end dem, som lovforslaget nævner, men end ikke den tanke ser ud til at have strejft udvalget.

Som obligatoriske fag på seminariet burde findes de pædagogiske fag, didaktik, orientering plus specialer. Lad mig i denne forbindelse understrege, at orienteringsfagene — og her tænker jeg på historie, geografi og biologi — meget svage placering efter forslaget forekommer helt uacceptabel. I det hele taget kan der sættes et stort spørgsmålstegn ved, om der er basis for det hovedsynspunkt, at de fag, hvori der undervises i folkeskolen, skal genfindes på seminariets timeplan. Fra mange sider erkendes det i dag, at fagopdelingen, som man finder den såvel i folkeskolen som på seminarierne, er temmelig kunstig. I en ny læreruddannelseslov burde man forsøge at drage visse konsekvenser af en sådan erkendelse. På samme måde forekommer det mere end tvivlsomt, om det er rigtigt at overføre folkeskolens struktur til seminarierne. Jeg tror, man burde tilstræbe friere studieformer på seminarierne, end man har i øjeblikket, og i hvert fald friere former end dem, der skitseres efter forslaget.

Det er prisværdigt, at der foreslås variabel studietidslængde, men et sådant forslag kan næppe forenes med den stramme struktur og de faste timeplaner, der samtidig foreslås.

Det er med nogen overraskelse, man ser, at lovforslaget overhovedet ikke anviser nogen metode for bedømmelsen af læreregnetheden ved uddannelsens afslutning. Jeg er klar over, at eksamensprincippet nu ønskes genindført med fuld styrke. Jeg finder det betænkeligt, og i hvert fald kan vel ingen mene, at man kan måle læreregnetheden ved at måle nogle spredte faglige kundskaber, lægge sammen og dividere.

Jeg ser, at den højtærede minister har indhentet udtalelser fra en række organisationer og foreninger, og det er jo helt naturligt at gøre det. Men det er, som om man har overset, at vi har en række pædagogiske foreninger, som har diskuteret disse spørgsmål indgående, og som afgjort har forudsætninger for at udtale sig med vægt. Jeg tænker på f. eks. følgende organisationer: Socialpædagogisk Forening, Det pæagogi-

ske Selskab, Unge Pædagoger, Landsforeningen af Læsepædagoger og Foreningen af Skolepsykologer. Jeg skal henstille, at den højtærede minister anmoder sådanne decideret pædagogiske foreninger om at udtale sig om lovforslaget.

Lad mig til slut sige, at det foreliggende lovforslag — om det gennemføres efter sine hovedlinjer — desværre nok vil binde og bremse den udvikling, der er i gang i folkeskolen, en udvikling, der i vid udstrækning ledes af lærere, der er uddannet efter den lov af 1954, som man nu uden virkelig at have undersøgt dens virkninger vil afskaffe. Jeg håber — men jeg indrømmer, at der ikke er meget at have håbet i — at man ikke igen skal se et læreruddannelseslovforslag her i det høje ting, før hele uddannelsesområdet problematik er blevet endevendt i en kommission. Det burde under alle omstændigheder være helt utænkeligt, at der fremsættes, eventuelt genfremsættes, et forslag til læreruddannelseslov, uden at der samtidig forelægges i det mindste en skitse over den formodede fremtidige skoleordning og skoleudvikling.

Bækgaard: Den højtærede minister siger i sin skriftlige fremsættelse, at lovforslaget sammen med lærerudvalgets betænkning sikkert vil medføre en bred og levende debat, hvor synspunkter om læreruddannelsen vil blive fremført ud fra vidt forskellige opfattelser. Der er allerede fremsat mange kommentarer og udtalelser, så jeg synes, ministeren bør være tilfreds med resultatet til dato; ellers kunne man jo let komme til at tvivle på den højtærede ministers beskedenhed.

Min vurdering af de fremførte synspunkter er den, at de fleste er af kritisk karakter, men det er måske naturligt, fordi den, der samtykker, oftest tier stille. Men den kendsgerning bekræfter i alt fald en væsentlig ting i forbindelse med lovforslaget, nemlig at det ikke haster med at få loven sat i kraft. I mit parti er vi tilbøjelige til at give dem ret, som mener, at det er uheldigt at gøre forandringer, før virkningerne af de reformer, som den nuværende lov, der kun er ca. 10 år gammel, på flere områder muliggør, ikke er slået helt igennem og har givet resultater, der kan tages ved lære af. Så for os er det egentlig et stort spørgsmål,